

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. V. Miracula ab A. C. MDLXX. ad MDLXXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

Oetingæ adeundæ studium refrixit,
fontesq; diuinorum beneficiorum
clausi sunt; donec Alberti, religio-
sissimi Principis, constanti virtute,
repurgatâ prouinciâ, antiquus De-
paræ cultus est instauratus.

CAPVT V.

MIRACVLA

A B

A. C. MDLXX

A D

M D LXXX.

I.

A. C.
MDLXX.

ERat in familiâ Marci Fuggeri,
omni fortunæ indulgentiâ, ita
virtutis, ac præcipuè religioni
veræ studio clarissimi dynastæ, puella
nobilis, Anna Bernhusia. Quæ cum
iuuenili sermonis licentiâ consue-
suam dæmoni salutem deuouere, ad
fidem dictis asserendam, nullo veri
falsique discrimine; septeni tandem
apertum frequenti inuitatione ho-

spitium introruperunt. Augustæ
Vindelicorum ad aram D. Vdalrici
eiectis aliis, vnus excedere con-
tumaciter detrectauit: eamque pos-
sessionem annis octo tutatus, nihil
Tartareæ crudelitatis in afflictandâ
virgine prætermisit. Sub hæc con-
spiciendam miseræ se obtulit Mife-
ricordiæ mater: &, si barbarum ho-
spitem cuperet exturbatum, Oetin-
gam Veterem proficisceretur, hor-
tata est. Eâ causâ Marcus Fuggerus
cum coniuge, P. Petro Canisio, An-
nâ Bernhusiâ, cuius res agebatur,
iter Oetingam intendit. Quò cum
ad duodecimum Calend. Februarii,
quamuis sero diei, accessissent; non
aliud prius, quàm sacrum Deiparę te-
ctum subierunt, patronámque Lita-
niis, quas Lauretanis vocant, conci-
nentibus Musicis, salutârunt.

Postero die (qui fuit vndecimus
ante Cal. Februarii) quò ad opus
arduum confirmatis purisque men-

N 5 tibus

tibus accederetur; Marcus Fuggerus in sacrâ Virginis domo, cum coniuge, comitibusque peccatorum confessione expiatus Eucharistiam accepit, præbente Canisio; interque sacras liturgias piis precibus pro felici cum immani hoste conflictu supplicavit. De meridie primum in sacello Mariano cum dæmone certamen est initum à Canisio. Qui principio aptis in rem præsentem sermonibus animum virginis erexit, sponsionemque Deiparæ, non multò antefactam Augustæ, in memoriam reuocavit. Tunc prouolutus in genua certas preces, voce clarâ, solus: Litanias Deiparæ, cum præsentibus recitavit. Vbi ad gloriosas Mariæ Sanctæ, ac Dei Genitricis appellationes peruentum est; tunc verò in rabie incitare se dæmon, disertis verbis detrectare obedientiam, ac subito puellam feroci impetu supinam humo applaudere. Cùm Marcus ipse me-

diam

diam validè complexus coërcere conaretur; vim sævientis hostis, etiam vxore, Canisio, ac alio quodam sacerdote connitentibus, ægrè sustinuit. Hic Canisius dæmonem sacris Ecclesiæ carminibus (Exorcismos vocamus) premere exorsus, iussit edicere, quotus ipse puellam insideret, & vnde eò aduenisset. Respondit voce horridâ, verbisque laborante spiritu vacillantibus, solum se de septem commilitonibus superesse, & eò impetum soli omnem ferendum: neque ignorasse, has sibi ad aras excedendum: satiare proinde genium puellâ probè excrucianâ ad extremum velle. Roganti Canisio, quoties eam vexare porrò destinasset? vicies quater respondit: septies parentum, septies dominorum, quinquies Fuggericæ gentis causâ: ac tandem præterea quinquies. sic imperatum à Deo. Et cum dicto corseptam puellam in altum
 extu-

190 OETINGANÆ HISTORIÆ
extulit, tantâque in solum violentiâ
deiecit, & membra vsque ad cœli
maniter contendit, vt quinque ho-
mines, omnibus obnixi viribus agere
cauerent, nè ad pavementum peni-
tus contunderetur. Septies, nulla
intermissâ morâ, hunc ad modum
iactata est. Admoto deinde ad caput
virginis peruetusto Deiparæ signo,
impurus genius saliuam præsentibus
insputauit, horrendûmque vocife-
rans: absiste, ait, meretrix (Reginæ
virginum contumeliosi verbi labem
asperit) absiste tam inclementer me
calcare. Cùm sæpius inter hæc Ca-
num excoriatorem appellasset Cani-
sum, respondit hic: ego tibi pellem
diripiam, Cerbere. Interrogatus
deinde, quando cedere loco vellet
postulauit, vel eo temporis puncto
migrandi sibi copiam fieri. Subiecit
Canisius, non id in suo, sed Dei, De-
paræque positum arbitrio. Cras igitur
ait, erumpam, pœnis, quas
hanc

hanc constitutas heri dixi, obfaturus. Postero die, horis antemeridianis sacrificando precandóque de-
nuò exactis; sub vndecimam repeti-
ta est pugna, ad pridianum ferme
modum. vbi rursus dæmon ad ver-
sum illum Litaniarum (Sancta Maria,
ora pro nobis) obturbauit. Cùm
verò non intermitterentur preces;
tantam in rabiem exarsit, vt puellam
terrifico cum clamore præcipitem in
tergum supinârit. quò factum, vt
Marcus Fuggerus iterum complexu
prehensam attinere viribus conten-
deret, quò faciliùs furentis impetus
compesceretur. Hîc Canisius, redin-
tegrato certamine, quamuis impi-
grè, frustra tamen premit hostem,
imperia deridiculo & facetiis elu-
dentem. Jámque diei medium erat,
cùm omnem in pœnas virginis cru-
delitatis conatum effudit, commise-
rescentibus, & horrore defixis præ-
sentibus: qui affirmabant, minutim
fuisse

fuisse lacerandam, nisi diuina Deipa
 raque voluntas tortoris sauitiam
 fregisset. Puella septies continen-
 ter excruciatâ cecidit exanimis. Red-
 dito quartam post horæ partem ani-
 mo, si quid menti fuisset obiectum
 interrogata, respondit placidè, De-
 param sibi visam, binis caelestibus
 stipatam geniis: eorum alterum do-
 cuisse, quinquies porrò excarnifican-
 dam: nihil postea quarendum et
 dæmone: sed adigendum imperio,
 quinquies vt *Pater & Aue*, pro-
 ctus in genua recitet: osculum ter
 septies figat: iactata in Deiparam
 probria recantet. Quibus à puella
 narratis, consurgunt omnes: Canis-
 us in medium sacelli procedere
 dæmonem, & imperata confestim
 exequi iubet. Prodiit ille, sed ante
 aræ constitit: at, Canisio impe-
 rante, conuertit vultum, formidatè
 do vlulatu poenarum atrocitatem
 testatus; neminem vnum dæmo-
 num,

num à vicenis annis, tam immaniter
 excruciatum. Vrgente rursus ad im-
 perata facienda Canisio, porrectis in
 crucis effigiē puellæ brachiis, affatus
 astantes: en, inquit, Christiani: nos
 dæmones parêre Deo, eiusque ma-
 tri cogimur: vos obedientiam de-
 trectatis. Tunc genua submittens
 precationem Dominicam, cum sa-
 lutatione Angelicâ septies pronun-
 tiavit. In initio Dominicæ precis,
Pater noster, qui es in caelis; subiun-
 xit hæc verba: *In honorem primi vul-*
neris Seruatoris Iesu Christi. repeti-
 tam inde precationem reliquis dein-
 ceptis vulneribus dicavit. In Angeli-
 câ salutatione cum Gratia plenam
 dixit, hæc addidit: *Gratia tua, &*
misericordia sit cum omnibus, hoc
venerando in templo presentibus.
 Tandem ita finiuit: *O Maria, mater*
Dei, ora pro eis. Sub hæc amplissi-
 mam

nam Deiparæ laudationem exortu
 omnium animos admiratione
 cundia complevit. Discessum ma-
 turare cum iussisset Canisius, respon-
 dit ferociter, septena prius oscula
 terræ libanda. Quo facto, roganti
 causam osculorum Canisio: necesse
 inquit, erat, honorem instaurare
 Deiparæ, quem iactandis conuictis
 impiè læsi. Tunc puellam in altum
 sustulit, & post inconditam proli-
 xamque vociferationem, horam in-
 tra secundam & tertiam pomeridie
 nam excessit. Mox actæ communi-
 ter Deo gratiæ: Canisius adhorta-
 tione piâ, è gesto negotio, præsentis
 capere fructum docuit.

A. C.
 MDLXXI

Hoc anno (qui luctuosus Cypri
 ab Turcis captâ, & iisdem ad Naupa-
 etum ingenti prælio nauali superato
 lætus Christianis fuit) hæc in Con-
 mentarios relata sunt.

I. Bartholomæus Eifenschmid
 Weilhaimensis cernendi vim, quæ

ex toto perdiderat, recepit. Joanni Hauptmanno, Monacensis aulae co- co trimestres capitis sopiti crucia- tus. Joannis Grimii coniux Barbara à morbo sæuissimo delirans corpore animoque sanata.

I. Catharina Peifferina Ingolsta- diensis nostræ Virginis ope lethali apostemate rupto, seruata. Nobilis vir Joannes Westacher morbo ad ex- tremam deductum filium recepit so- spitem. Ad mentem, vnde deliran- do exierat, rediit Elisabetha Torne- rin, ciuis Burghusiana. Quæ subin- de, neglectâ promissi fide, iterum mente capta est, donec voti se vincu- lo exsoluit. Paria tulerunt anni se- quentes, ad annum vsque septuage- simum septimum: quo Martinus Ei- sengreinius, Præpositus, & scriptor Oetinganus, non leue curarum atq; diligentia pretium à patronâ conse- cutus est. Is tunc Ingolstadii acerrimis articulorum doloribus ad mor-

A. C. M D
LXXII.

A. C. M D
LXXVII.

A. C. M D
LXXXI.

O tem

196 OETINGANÆ HISTORIÆ
tem iacebat. Quòd verò nondum
satis constituisse suis de rebus sibi vi-
deretur; in annum produci vitam
postulavit à Deo, Virgine Oetinga-
nâ ad causæ patrociniū vocatâ.
Petiti compos anni orbem implevit,
rebúsque compositis vitam finivit
A. C. MDLXXIIX. III. Nonas Maias
vel, vt alibi annotatum, IV. vir litte-
ris & virtute in primis clarus. Quæ
exinde ad octogesimum vsque an-
num in Commentariis habentur,
cùm diuersa iam dictis non sint, præ-
termittenda duximus.

CAPVT VI.
MIRACVLA
AB
A. C. MD LXXX
AD
M DC.
I.

A. C. MD
LXXXI.

Philippi Menzelii coniux (erato
Menzelius Poëta, ex comment-
to, laureatus, & Medicus Ingol-
stadien-